

Oundwiklige dödzens öde till
: dygd och ähre-minne widh
... assessors i den...

Jobb, Peter Simonsson

1 Ic Fol.

Dundwiflige
Dödzens Gde

Till

Dygd och Ähre=Minne

Widh

Fordom Kongl. May:z Troo-Tienares / och Widtberömde
Affessors i den Högl. Kongl. Hoff-Rätt/här i Stoorfurstendömet Finland

Den

Edle/Högachtade och Widtlagfarne Herrens

Herr NICOLAI **WILHELM**

Och

Des Käre Makas

Fordom

Edle och Högt-Dygdslite Fruus

Fruu **MARBARBARA**

S S S S S S S S

Samt

Begges älskelige Sons

Wälachtade och Laghfarne

Herr NICOLAI **JOHANN**

Fördetta Wälförordnade Härads-Höfding i lilla Savolax/

Sorgeliga Tordefärd /

Anno 1692. den 21. Februarij

Wälligst framstälte

Xf

P. **JOBB.**

Döden sträcker uth / sitt grymma Wälde wäda /
På Furstars Herrars Hals / begärligt will han rida:
Sins inga Hieltar aneer / mon dhe nu alla sofwa /
Den täcka Hercules / mon han och är i dofwa.
Vulcane haar du eij / Achill een Wårja smydit /
At denne stolte Gåst / på Machten Meen kund lydit /
Ulyffis snilla List / kund den här intet hielpa /
Ar han och worden trött / at narra / gabba / stielpa /

Tagh Cræse fram godt Mynt / ock biud en mäcka Summa
At han digh skona må / Mien intet döfwa / dumma.
Driff detta Spelet fram / begynn Contractet pröfwa /
Troh många komma hoop / slåf Medel willia öfwa.
Ney Döden bultar starckt / ock språnger dina Döörar /
Om skönt du låser fast / medh Stånger eller Stöörar /
Ney Hieltar faasa sielf / ock fly för dennes Dunder /
Mehr lämna medh sin Sång / ätt Werlden / Sorg ock Under /
Ju hwakar Lykan är / des marar Luffwet tages /
Wårt Måål det farer bort / på fremmand Koofa drages.
Man näpligh Håår haa fädt / för Döden i ofhånger /
Och rätt medh starckan Macht / äth Hiertat Lykan dånger /
Mehr fordna Tydzens Långd / fåå Adams Barn en nuta /
Förältrar tages bort / ock Barnen lemmas tiuta.
Een allmän ödes Laagh / öfwa Fattigh som och rikka /
Ar alldrigh Dödzens Skott / på något Sätt undwikka.
Ach! Jänner / Sorge Owaal / hwad wij då måste lyda /
Eij werldzens tunga Bördh / Nödh / Flättia från of skröda /
Wårt Taal bemängt medh Pust / all Lust och Frögd är borta /
Och öffrigt lägges till / at Dagar wår är korta.
Hielp / Tröst / och luffligh Borgh / hwem weet hwar man skall finna /
Skall Atrops Dde-Rock / nu wända gån att spinna:
At skurna Strängen må / affkåra all wår Mööda /
Som usle Menniskior / uthstå i Werlden Snööda
Obuden troor iagh full / Melpomene skull wåra /
At wåcka Sorge-Liud / eij Klage-Sånger spåra.
Men siung du hwad du will / här dicket ingen Gååta /
Den Lotten faller på / Adjeu min Wånner sååta.
Mercurij luuta mehr / eij dumma Stenar wåcker
Des mindre Hierte-Sorgh / uhr Menskers Sinne sträcker.
Sorg-boon at Dagh från Dagh / tilbiuder Döden hårda /
Frögd-Mantel skåncka of / will sigh nu ingen wårda.
Min Musa tigh eij meer / at Trösten länger döllia /
Det är ju Herren Gudh / som Sorg will öfwerhöllia
Medh ett klaar Lysand Sken / upp uthi Engla Saalar /
Och medh een ewigh Frögd / på dhe Frögd-blånckand Daalar.
O Tröst! Ohörlich Tröst / dhen of Gudz Nåde skåncker /
Hwem är som achtar mehr / den grymma Dödzens läncker.
Om swada denne Tröst / i Hiertat kunde bringa /
Der som stoor Hierte-Pust / i mina Dron Klingar /

Swad

Swadh åträ / Långtan meer / skul' iagh då här åstunda /
 Begäran min den skull / här stann' i lyckan runda.
 Om Hippocrenes Safft / skull wåtit mina läppar /
 Ondlykt dock är dett / nu denna Sorgen täppa:
 Een arg och wrånger Stål / skull wånda sig at raasa /
 Ja Wåntråån skulle och / om Wintren gee Bårklasar /
 För ån iagh Pust och Qwaal / Suck / Jämmer / Ångest / Qwåda /
 Kan läcka här ifrån / at dhe sig frå dem skryda.
 Dett anstår föga digh / så obestodligt tala /
 Hwem söria Clio dhe? du will så länge hala?
 Aff Sorgh iagh swimmer sielf / min tunga måår ey säna /
 Mercuri Wåsta haar / ett Breef men du måst låna
 Ett klooft försigtigt Sinn / som det kan för digh låsa /
 Den som ey stapla kan / ell mumbla genom Nåsa.

Mercurij Breef.

Då ynnne nappast ån / tree nya Kläder tagit /
 För Döden Ljån hwäst / och baarat / blottat / slagit
 Ett hårligt Ljus omfull / att Lågan der wedh släckna
 Och Weekan sönder brast / dhem iagh nu will uppräcka /
 Herr NICOLAUS LITZ / een Herre höghansjenligh /
 Och GRETZ KECKBOON / een åhra Herren tienligh /
 Som och Herr NICLAS LITZ / den hårligh åchta Bilden /
 År till wår Heders Meen / allsammans från oss skilde:
 Det leedu Parcens Sinn kan intet mer beweckas /
 Men Charon rest sin Wågh / här båatar intet sneeka.
 I Råd iagh kalla will / Apollo och Ehr Maaka /
 Och heela Mufers Skaar / att i der om ransaaka
 Hwem Parcens gifwit Macht / så skamligt orätt göra /
 At heela Swea Land / måst Sorgligt Hierta föra.

Apollos Swar.

Beklagligt hörde iag / medh dhe Gudinnor alla /
 Det Bruswa Parcens Sinn / det Mord de låtit falla
 På denne Dngdens Roos / på denne Herren höga /
 Och på dhes Maaka / Son; Men straffa båtar föga /
 Wij Makten hafwa gedt / den mehr ey kan frantagas
 En om wij detta gör / Troo wist att på oss klagas /
 Den Sorg så stillas kan / om wij samdråcktigt sluta /
 Des Graff så hånna nu att ingen blifwer ute
 Som Taalet ey framsöör / till desses Loff och Åhra /
 Att dhe på Werldzens Kloot / ett ewigt Rampn må båra.

Phoebus.

Dynra Bilder nu / dhen Junga medh dhe Gambla /
 Dem i Odngdens Råd / iagh alldrigh sedt haa sambla.

Ehr

Ehr gifwa ewigh Lust / och niuta högans Qhra/
Förtienar Dygdens Lööd / Förstånd och will heembära.

Juno.

Ehrt högsibekrönta Namn / skall afwund ey bortaga
Nej ingen Hielte starck / Sj! så kan Juno laga.

Chorus.

Didla Siälur Tree / som Werldzens Mööda lhidit /
Dyppkommen niuta Frögd / dhen städz i efterlydit.

Famæ Epitaphium.

Jagh fick een nyy Trompeet / Apollo sielf han skänckte/
Straxt gick iag uth min Wäg / iagh wiste hwad han tänckte.
Wen Herre / Högh / förnähm / medh Maakan / Sonen / kåra /
Betäcker denna Steen / dett skall du af migh lära
Ey Roosendfärgad Skeen / ell lyckan brackt dhem Heeder /
Dhe sielf Odhygden trädt / och öfwat Dygdens Seeder.

